

Nr 147.

Af herr **Kjellberg**, i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen upptagna förslag till omorganisation af medicinalstyrelsen.

I sitt betänkande af den 15 november 1909 har den för medicinalstyrelsens omorganisation tillsatta kommittén föreslagit medicinalrådets aflöningsförmåner att utgå med lön 5,600 kronor, tjänstgöringspenningar 2,800 kronor, ortstillägg 1,000 kronor, jämte ett ålderstillägg efter fem år af 600 kronor, hvilket förslag innebär en ökning med 1,300 utöfver det aflöningsbelopp, som enligt den s. k. normalstaten är förenadt med byråchefsbefattning. Mot detta förslag har en af kommitténs ledamöter anmält sin reservation och yrkat, att medicinalrådets löneförmåner skulle bringas i öfverensstämmelse med normalstaten.

Under sjätte hufvudtiteln har Kungl. Maj:t till innevarande Riksdag föreslagit medicinalrådets aflöningsförmåner i enlighet med normalstaten.

I afseende på kommitténs motivering till ifrågavarande aflöningsförslag tager jag mig friheten hänvisa till sjätte hufvudtiteln (sid. 45—47), där densamma citerats liksom ock den nyssnämnda reservationen (sid. 48—49) jämte medicinalstyrelsens utlåtande i ärendet (sid. 49—50).

I sitt anförande till statsrådsprotokollet har departementschefen (sjätte hufvudtiteln sid. 50) erkänt de svårigheter, som för framtiden torde komma att möta för erhållandet af fullt skickliga personer såsom medicinalråd mot allenast de i normalstaten upptagna aflöningsförmånerna, men förklarar sig icke tro, att det af kommittén föreslagna lönetillskottet af 1,300 kronor skulle blifva afgörande för den, som ställdes inför valet att mottaga ett medicinalrådsämbete, samt slutligen framhållit de principiella betänkligheterna mot att tillerkänna tjänstemän i fullt liknande ställning, allra hälst inom samma ämbetsverk, olika aflöningsförmåner.

Med hänvisning till hvad såväl kommittén som medicinalstyrelsen anført i den nu föreliggande frågan ber jag att få framhålla följande.

Äfven med beaktande af de principiella betänkligheterna mot olika aflöningsförmåner för tjänstemän i sinsemellan liknande ställning, särskildt inom samma ämbetsverk, lärar väl icke kunna förnekas, att någon hänsyn måste tagas till de rekryteringsmöjligheter, som äro förbundna med den ena eller andra befattningen. En tjänstemans befordran till byråchef lärar i de flesta fall för honom innebära ökade aflöningsförmåner, men detta torde ytterst sällan om ens någonsin blifva fallet, då en läkare utnämnes till medicinalråd. Vid granskning af löneförhållandena för de olika grupper af tjänsteläkare, som hufvudsakligen torde komma i fråga vid tillsättning af medicinalrådsämbete, finner man, att dessa — i vissa fall förenade med inkomst af praktik — äro förmånligare än normalstatens aflöning i byråchefsggraden. Härtill kommer, att befordran till medicinalråd för de flesta innebär förflyttning från en ort med billigare lefnadsomkostnader än hufvudstaden. Säkerligen skall det af kommittén föreslagna lönetillskottet af 1,300 kronor mången gång komma att verka afgörande vid en persons val angående mottagandet af en honom erbjuden medicinalrådsbefattning.

På grund af hvad sålunda anförts, ber jag få hemställa,

att Riksdagen måtte vid eventuellt beslut angående medicinalstyrelsens omorganisation fastställa följande lönestat för hvarterdera af trenne medicinalråd: lön 5,600 kronor, tjänstgöringspenningar 2,800 kronor och ortstillägg 1,000 kronor jämte ett ålderstillägg efter fem år af 600 kronor.

Stockholm den 27 januari 1911.

Knut Kjellberg.
